

Kristus odhaluje stát démonů, jeho přísluhovači a jeho oběti

2000

894. KRISTUS ODHALUJE STÁT DÉMONŮ, JEHO PŘISLUHOVAČI A JEHO OBĚTI.
1993.

(Přijala Gabriela.)

894.1 Kristus, Spasitel všech duší a lidí, promlouvá.

„Já jsem **Kristus**, Spasitel všech duší a lidí a vládce **Říše Boží** na Zemi. Promlouvám pomocí svého instrumentu, prorokyně a poslankyně **Boží**.

Já, **Kristus**, v **Bohu**, svém a vašem **Otci**, jsem k lidem seslal z nebes tuto vysokou duchovní bytost, aby žila jako člověk mezi lidmi a jako můj instrument oznamovala lidem spásu, jež já jsem, **Kristus**. Toto já jsem, mé slovo skrze můj instrument, září nyní ve slově a písmu do celého světa.

V uplynulých pozemských letech jsem já, **Kristus**, projevil pomocí svého instrumentu složení nebes a složení duchovního těla, duše. Já, Kristus, jsem projevil také událost pádu a projevil Vnitřní cestu – cestu ven z hlubin lidského Já, zpět k výšinám věčného Já jsem.

Prostřednictvím svého instrumentu jsem já, **Kristus**, vzbudil k životu **církev nitra**, **Církev vnitřního ducha = Kristova**; nemá ani kněze ani vůdce ani dogmata, ani nezná kultury, rituály ani ceremonie. *(Co znamená „Církev vnitřního ducha = Kristova“: V mnoha městech na celé Zemi se pravidelně scházejí přátelé prvotního křesťanství v Církvích vnitřního ducha = Kristova, aby poslouchali proslovy z Kristova Božího Ducha, aby hovořili o životě z Ducha Božího, aby se*

*společně modlili a obdrželi vysvětlení k částem víry **ABSOLUTNÍHO BOŽÍHO ZÁKONA**. K tomu je každý člověk srdečně zván.)*

V prosloveh, které já, **Kristus**, podávám pomocí svého instrumentu již po mnoho pozemských let, jsem poučoval lidstvo o **ZÁKONU SETBY A SKLIZNĚ**. Založil jsem Dílo návratu do domova – Dílo **Ježíše Krista**, které se stalo základem Univerzálního života. Z tohoto kořene, Díla návratu do domova – Díla **Ježíše Krista**, vyzáruje také Vnitřní cesta, která vplývá do Univerzálního života. Lidé v Univerzálním životě dostávali a dostávají nejen Božská ponaučení a návody, jak se dostanou ze „**ZÁKONA KLATBY**“, z poutávajícího **ZÁKONA PŘÍČINY A ÚČINKU**, nýbrž i jak se mohou navrátit zpět do **ABSOLUTNÍHO ZÁKONA**, do svého domova. **ZÁKON „MODLI SE A PRACUJ“** je měřítkem každodenního života v Univerzálním životě.

Já, Kristus, přivedu všechny lidi domů pomocí **uskutečňování Božích zákonů**. Těmto vyučuje do všech podrobností můj instrument, prorokyně a poslankyně Boha, neboť její duše žije v **ZÁKONU VĚČNÉHO**, z něhož čerpá a dává.

V Díle návratu do domova – Díle Ježíše Krista, jsem já, Kristus, učil základní pravdy, které člověk potřebuje jako duchovní výzbroj na cestu k Vnitřnímu životu. V Univerzálním životě podávám nyní já, **Kristus**, poučení a návody, jak lze v každodenním životě prakticky upotřebit věčný zákon – především obsah Kázání na hoře.

Všichni, kteří mnou se nechali nebo nechají vést zpět do domova, dozrávají do Univerzálního života a nacházejí v něm svoji domovinu.

Univerzální život je základem pro **Říši míru Ježíše Krista, Říši Boží na Zemi**. Světskými slovy je též nazývána „**Tisíciletou Říši Boží**“.

Já, **Ježíše Krista**, jsem probudil a probouzím pomocí svého instrumentu v Univerzálním životě prvotní obce a založil jsem v **Bohu**, svém věčném **Otci**, Smluvní obec **Nový Jeruzalém**. S příslušníky prvotní obce Nový Jeruzalém uzavřel **Bůh**, Věčný a Nejvyšší, svazek pro **Říši Boží na Zemi**. V ní shromažďuji já, Kristus, syny a dcery **Boží**, kteří stojí v **Jeho příkazu**. Pocházejí z pokolení Davidova a také z jiných pokolení. Neboť mnoho bytostí a lidí stojí v mém díle spásy v **příkazu Božím**, aby jako praví uředníci a uřednice ve mně a se mnou založili a vybudovali **Říši míru, Říši Boží na Zemi**.“

894.2 Kdo nebo co jsou démoni ? Kdo jsou jejich dodavatelé energie, přísluhovači a oběti ?

„Stojí psáno: Po **tisíc let bude to démonické a satanské spoutáno** – to znamená: **během doby Říše míru**. Po této době to temné, démonické, ještě jednou vzplane a naposledy se pokusí o obnovení zřízení teritoria Temnoty na Zemi.

Avšak démonům a jejich přísluhovačům se potom již nepodaří získat Zemi úplně zpět. Jejich pokus zůstane ubohým, protože najdou příliš málo obětí, rozumí se napodobitele, kteří slepě vykonávají to, co démoni chtějí.

Vysvětluji: To **démonické** je to, co vychází ze státu démonů. To **satanské** je to, co se negativně projevuje ve smyslech, pocitech, myšlenkách, slovech a činech lidí.

Kdo jsou démoni ? Démoni jsou **padlí andělé**, přívrženci prvního ženského anděla, kteří se shlukli

převážně po jeho kapitulaci a v jedné oblasti Vesmíru založili svůj stát démonů. První ženský anděl chtěl jako první být jako **Bůh** a podnikl později pokus, vyvýšit se nad **Boha**. Kapituloval však po oběti na Golgotě.

Stát démonů působí výhradně prostřednictvím energie těch lidí, kteří se **prohřešují proti BOŽÍM ZÁKONŮM**: Kteří chovají **závist** vůči svým bližním, kteří s nimi žijí ve **sporu a nepřátelství**, kteří usilují po **uplatnění, uznání** a o **osobní majetek**, kteří se vyžívají ve svých **choutkách**, kteří rozsévají **zášť** a rozněcují **války**. To všechno vytváří **NEGATIVNÍ ENERGIE** – a každý, kdo hřeší proti **ZÁKONŮM BOŽÍM**, stává se tak **DODAVATELEM ENERGIE DÉMONŮM**.

Lidé tedy dodávají ty protikladné energie, jimiž démoni na Zemi působí, aby sváděli stále více lidí a tito se stávali dalšími dodavateli energie. Mnoho démonů proto **nejde k inkarnaci**, protože dostávají od svých dodavatelů **tolik energie, kolik potřebují**, aby se mohli znovu a znovu **katapultovat z dosahu záření**, jež by je navedlo ke vtělení, neboť i oni by měli jako lidé snést a protrpět to, čím se jejich duše zatížila.

Když to člověk démonům umožňuje, prohřešuje se, neboť mnozí lidé znají **DESATERO PŘIKÁZÁNÍ** a **ZÁKONY VNITŘNÍHO ŽIVOTA**. To znamená, že hřeší, ačkoli vědí, co je správné. Duše je v pozemském šatě, aby se poznala a přeměnila to, co není **Božské**, a aby dodávala energie démonům, svým „bohům“, kteří se tím mohou napřímit a posílit, svádět na Zemi stále více lidí a udržovat svoji démonskou hierarchii.

Pomocí negativních energií lidí si démoni vybudovali hierarchii „směrem dolů“. Vytvořili si **přísluhovače a oběti**.

PŘISLUHOVAČI jsou tací lidé, kteří dosáhli vnější moc a uznání, a bez výčitek svědomí ovládají jiné, nasazují jim svoji moc a svůj vliv k využívání a k jejich připoutání na sebe.

Kdo se nechá připoutat, kdo tedy dělá to, co si přeje zdánlivý patriarcha, přísluhovač, ten se stává OBĚTÍ.

Mnozí z těchto **přísluhovačů** sedí na **nejvyšších místech pozemského státu, církevních institucí, vědy, hospodářství** a v takzvaných **velkokoncernech**. Každý, kdo dychtí po moci a uznání, kdo si opatřuje bohatství, aby se tím povýšil a tak rozšířil a udržel své mocenské postavení, tím dokazuje, **kdo je**. Také kdo své bližní vykořisťuje nebo kdo užívá násilí vůči těm, kteří neslouží směrem dolů – je to on, jenž vydává sám o sobě svědectví. Kdo tedy slouží tomu, jenž já, **Kristus**, ne-jsem, ten je nebo stane se obětí. (*Viz také ovládací programy Sil temna – pozn. zpracovatele.*)

Kdo má oči k vidění, nechť vidí, kdo má uši k slyšení, nechť slyší; kdo je bdělý, ten pozná přísluhovače – a pozná i jeho oběti, jež mu slepě slouží, aby dostali také drobet z velkého koláče Země, který si démonští přísluhovači rozdělili.

Kdo je bdělý, ten vidí za masku, která sestává ze zdání, a která předstírá svatost, pokoru anebo loajalitu. Každý mluví sám sebe. Každý ukazuje své plody – a kdo je bdělý, ten je nepoznává. Kdo se nenechá polapit, to znamená neslouží „směrem dolů“ a nešlape po lidech, kteří stojí zdánlivě níž, ten pozná ony sloužící tomu, jenž já, **Kristus**, ne-jsem – i když naoko užívají mé jméno, **Kristus**, jej tedy zneužívají.

Oběti jsou tedy všichni, kteří **napodobují to, co přísluhovači předvádějí**, kteří na hierarchické

stupnici chtějí šplhat vzhůru, a přitom postupují bezohledně, aby si ukrojili kus z velkého koláče Země, aby ho měli pro sebe, pro svoji osobu, aby byli také uznáváni, aby si jich všímali, aby docílili vnější vážnosti, eventuelně se ctí a tituly. To jsou **oběti**.

Oběti jsou také **napodobovatelé**, kteří chtějí žít podobně, jako ti v nejvyšších kruzích, na které se vzhlíží, kterých si lidé všímají a cení. **Oběti napodobují** – často i přes meze svého pozemského postavení – to, co přísluhovači předvádějí. Usilují rovněž o získání rozkoše a chtějí se oddávat tělesným požitkům, jako jejich bohaté vzory dříve, a ještě dnes s krásnými ženami, „otrokyněmi“. Jsou pro zabíjení zvířat a necouvnuou ani před zabíjením lidí. To jsou **oběti**.“

894.3 Proč Kristus dnes může působení démonů odhalit.

„Já, **Kristus**, vyučuji nyní pomocí svého instrumentu **ABSOLUTNÍ ZÁKON, život v duchu Božím**, aby démoni a jejich přísluhovači byli rychleji a rychleji **odhalováni**, a aby jim jejich oběti dopřávaly stále méně sluchu. Současně odhaluji nyní já, **Kristus**, onen princip, podle něhož odpůrce svádí lidi, dělá z nich své nástroje a zajatce a drží je jako své dodavatele energie.

Jako **Ježíš Nazaretský** jsem učil **ZÁKONŮM BOŽÍM**. Dále jsem chtěl vyučovat **BOŽSKÉMU VESMÍRNÉMU PRINCIPU**, užití **ZÁKONA BOŽÍHO** a seznamovat s ním lidi, aby našli cestu k naplnění **ZÁKONA BOŽÍHO** k bytí, a aby se stali opět dětmi Věčného.

Já, **Kristus**, jsem učil jako Ježíš bytí a žil jsem v bytí. Ty mnohé aspekty a všeobsahující užití věčného vesmírného principu jsem však již učit nemohl, neboť mi to již nebylo možné pro vinu mnoha lidí a selhání židovského národa. Proto jsem promluvil v tomto smyslu ke svým věrným: „Ještě mnoho jiného bych vám měl povědět, ale nyní byste to **nesnesli**. Jakmile však přijde on, **Duch pravdy**, uvede vás do veškeré pravdy.“

Duch pravdy je **Duch Boží v Kristu**, který působí prostřednictvím svého instrumentu, aby naplnil to, co jsem já, Ježíš Nazaretský oznamoval. Já, **Kristus**, jsem **Duch pravdy**, který vás uvede do veškeré pravdy.

Poznejte: Bůh je spravedlivý Bůh. Dokud Bůh, Věčný, nemohl všeobsáhle učit svůj **ABSOLUTNÍ ZÁKON, vesmírný princip, DÁVAJÍCÍ A PŘIJÍMAJÍCÍ PRINCIP**, zvaný také „**VYSÍLÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ**“ – potud také všeobsáhle neodhalil machinace Temnoty. Pro tato **nejvyšší učení nebyla** od té doby, kdy jsem byl na Zemi jako **Ježíš Nazaretský**, dosud **ještě žádná duše s odpovídajícím vysokým stupněm vědomí v pozemském šatě** – ani v těch mnoha osvícených mužích a ženách a také ne v prorocích uplynulých **dvou tisíc let**. Mnozí z nich dávali všeobecné **Božské zákonitosti** a učení. Také **Božské** projevy byly lidstvu dány – ovšem **nikoliv** ony **hluboké vesmírné moudrosti**, protože do hlubin oceánu, jímž je **Bůh**, do všemohoucnosti Věčného, se mohou ponořit jen takové duše, které **žijí v bytí**.

Bůh, Věčný, a já, Jeho Syn, jsme připravili tuto velkou vesmírnou hvězdu, o níž je projevono, že se objeví na firmamentu za mohutného obratu věků od starého, hříšného světa k věku duchovnímu: Prorokyni a poslankyni **Boží**, vysokou duchovní bytost před trůnem **Otce**. Byla předurčena pro tento mohutný obrat věků, aby ohlašovala na světě vesmírné bytí, a aby spoluzaložila a spoluvybuodovala **Říši míru Ježíše Krista** s jejími **BOŽSKÝMI ZÁKONY**.

Protože duše mého instrumentu žije ve všemohoucnosti **Boží**, je mně, **Kristu**, nyní umožněno projevit nejvyšší učení – vesmírné bytí, věčný princip – jaké kdy mohlo být projevono, nebo skrze vysoké vědomí duše v pozemském šatě čerpáno a dáno. Tento člověk, moje prorokyně, poslankyně **Boží**, čerpá a učí také ze svého **odkrytého duchovního vědomí**, ze **svého nejhlubšího nitra**, jež je **vjedno s Bohem, ABSOLUTNÍ ZÁKON z hlubin bytí**, a vykládá jej tak dalece, jak to lidskými slovy a pojmy může být předáno.

Bůh je spravedlivý – i vůči démonům; neboť i oni jsou Jeho děti, a budou skrze mne, **Krista**, vedeni do **země lásky**, neboť i oni v sobě nosí jiskru Spasitele. **Dokud Bůh**, Věčný, **ještě nemohl do detailů učit a vykládat Svůj VESMÍRNÝ ZÁKON**, Svůj vesmírný princip – „**DÁVÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ**“, také nazvaný „**VYSÍLÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ**“ – také **neodhalil On**, Věčný, **podrobně ony metody a machinace odpůrce**, který **Božského vesmírného principu „DÁVÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ“** pro své účely **zneužíval a dosud zneužívá**.

Toto **zneužívání nejvyššího principu pomalu končí** – neboť když je **odkryto**, nebude již skryto, nýbrž **rozpuštěno**.

Já, **Kristus**, odhaluji, **odkrývám teď** skrze svůj instrument **působení démonů a jejich přísluhovačů**.“

894.4 Hadu bude rozšlápnuta hlava.

„Zaznívá **Kristovo** volání: **Démone, tvá hodina a hodina tvých přísluhovačů udeřila !**

Žena, o níž se píše v proroctví o době konce, která je známa v křesťanství už téměř dva tisíce let, působí v nynějším čase jako člověk mezi lidmi. Tato vysoká duchovní bytost v pozemském šatě, obklopena **Božími zástupy** – v čele nositel **Božské vůle**, zvaný **Michal (Archanděl Michael – pozn. zpracovatele)**, rozdrtí spolu s **Božími posly** hadovi hlavu nejen na Zemi, ale i v místech očisty.

Státu démonů a jejich přísluhovačů se zmocnil rozruch. Cítí, že se blíží jejich hodina. Aby jejich **svůdcovský princip nebyl odhalen**, usilovali a usilují **všemi** démonskými metodami a satanskými prostředky o lidský život této ženy. Avšak je příliš pozdě. Tato žena je obklopena a chráněna legiemi **Božích poslů**, v čele **cherub Božské vůle**, **Michal**. Odkryje spolu se mnou **princip svádění odpůrce** a osvobodí spolu s **posly Božími** duší a lidí **dobré vůle** ze satanského zajetí.

V **duchu Božím**, ve Vše-Jediném, je **moc Temnoty už zlomena**. Její přísluhovači, nástroje a zbožňovatelé Temnoty, **podléhají více a více následkům svých příčin**. Tím mají **méně síly** postačovat požadavkům démonů: **Svádět lidi, činit je závislými, dělat z nich otroky, přitakávače a zásobovače energie** (*hrubovibrační energie strachu a negací – pozn. zpracovatele*).

Opakuji: **Hadu bude rozšlápnuta hlava**. Než k tomu dojde, bude to **nenasytné umělé zvíře odhaleno**.“

894.5 Vesmírný princip VYSÍLÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ ve stvořitelském dění a komunikace v Božském světě.

„Poznejte a pochopte: **Věčný princip, Bůh, je DÁVAJÍCÍ A PŘIJÍMAJÍCÍ NEZIŠTNÁ LÁSKA.**

V **Bohu** jsou si **všechny bytosti rovny**. On, velký Vše-Jediný, nedělá žádné **rozdíly**. Všechny jeho děti jsou v NĚm, v **Bohu Otci-Matce**, jedna **veliká rodina**.

On, Vše-Jediný, si neponechal a neponechává nic pro sebe. Proto je **Bůh** také **neosobní život**. Věčný **Otec**, který je Svým dětem zároveň i matkou, přenechal každému dítěti celou nekonečnost jako dědictví tím, že **vzal z celistvosti esenci a utvořil z ní duchovní tělo**. Tím sestává **každé duchovní tělo ze všech substancí a sil nekonečnosti**, a přitom žije v plynoucím proudu nekonečna, jimž patří všechno, co jest – neboť vše je obsaženo ve všem.

Tím je každá **bytost v Bohu** všenesoucím životem, **esencí velkého celku**. Každá bytost v **Bohu** žije tedy v hojnosti: **Dává, vysílá z hojnosti – a přijímá z hojnosti**. Protože žije v hojnosti, nemusí se **sama o sebe starat a nemusí nic požadovat**; neboť má **všechno**, co existuje: **Veškeré bytí jako esenci**.

Bytosti v Bohu mají rozličné **schopnosti** a **talenty**. Ty odpovídají **mentalitě duchovní bytosti a jejímu původu**. V jedné duchovní bytosti je například silněji zdůrazněna **mentalita ze základního paprsku pořádku**. Touto mentalitou a svými schopnostmi a talenty působí ve **prospěch velkého celku**. Jiné **bytosti v Bohu** mají silněji zdůrazněno **základní záření vůle** nebo **moudrosti** nebo **vážnosti** nebo **trpělivosti** nebo **lásky** nebo **milosrdenství** a patřičně **působí ve prospěch velkého celku**.

Je to **absolutně společné, ZÁKONITÉ PŮSOBENÍ všech bytostí v Bohu**. Žádná bytost **nemá** přednost. Všechny bytosti jsou si **před tváří Boží rovny**. Každá bytost je **všenesoucím životem** a působí **v životě, v Bohu**. Vidí všechny věci a události **v sobě**; působí v **ZÁKONU VESMÍRU** a mluví řečí **VESMÍRNÉHO ZÁKONA**, řečí **NEZIŠTNÉ LÁSKY**. Nezná žádná tajemství. Je samo bytí: Vše-ve-všem. Nepotřebuje se také ptát po prapůvodu – žije v prapůvodu, v Bohu. Žije tedy ve věčném proudu, v Bohu, a je zároveň zhuštěným věčným proudem, formovaným Vesmírem, duchovní bytostí. Je to věčný princip „**DÁVÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ**“, také nazvaný „**VYSÍLÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ**“.

Pro hlubší poznání opakuji já, **Kristus: Řeč duchovní bytosti je věčný zákon, v němž žije**.

Vysílá-li duchovní bytost ze sebe, ze zhuštěného zákona, nějaký **impuls**, potom je tento impuls opět **VĚČNÝM ZÁKONEM** – a co se vrátí jako odpověď, je rovněž **VĚČNÝ ZÁKON**. Odpověď vstoupí jako informace do bytosti, připravené přijímat, a zároveň ústí opět jako vsesíla do **vesmírného proudu Bůh**, v němž se duchovní bytost pohybuje a žije.

Než **Bůh**, Věčný, stvořil **proudící vesmírné bytí s duchovními slunci, duchovními světy a duchovními bytostmi**, pohnul v Sobě celé stvořitelské dění až do všech podrobností Svého díla. Pak vyslal **stvořitelský impuls** do Vesmíru, naplněného **energií**. Tento **stvořitelský impuls obsahoval veškeré stvořitelské dění**: Byl a jest **Jeho vůlí** a postupně se ve Vesmíru uskutečňoval v duchovních sluncích, světech a bytostech podle principu **DÁVÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ**, což je **v Bohu vydechování a vdechování**. To znamená: Jeho vysílání šlo do vesmíru. Vesmír přijímal a postupně vytvářel to, co **stvořitelský impuls obsahoval**. Formování ve Vesmíru bylo opět vysíláním Vesmíru ke **Stvořiteli** Vesmíru.

Člověk nazývá první **stvořitelský impuls Boží** také první „stvořitelskou myšlenkou“ **Boha**. Věčné bytí, **Bůh**, však **nemá žádné „myšlenky“**. V Něm působí **prapocity**, jež jsou **impulsy**. „Stvořitelská myšlenka“ Boha byla a je proto **stvořitelským impulsem Božím**.

Bůh tedy vyslal do Vesmíru Svoji vůli – a Stalo se. Jinak vyloženo to znamená: Vyslal a přijal. Vyslal Svůj stvořitelský impuls, Svou vůli – a Stalo se. Božský princip proto zní: „**DÁVÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ**“, nazývané také „**VYSÍLÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ**“.

Bůh vdechl zhuštěným formám energie, duchovním bytostem, tři synovské vlastnosti:

TRPĚLIVOST, DOBROTU

NEZIŠTNOU LÁSKU, LÁSKU DÍTĚTE

MILOSRDENSTVÍ, DOBROMYSLNOST

Tyto tři synovské vlastnosti se opět vrátily do většiny duchovních bytostí zpět jako **PŘISVĚDČENÍ**, jako **PODĚKOVÁNÍ STVOŘITELI**. Tím byl uznán a přijat princip **Otec – Matka**. Tyto **tři synovské vlastnosti** jsou tedy v **Bohu** principem **Otci – Matky**. Jeho děti by je měly přijmout a pojmout **dobrovolně**, a tím se **prokázat dětmi Boha Otce – Matky**.“

894.6 Satanský princip: „Rozděluj, poutej a ovládej“, obrácení vesmírného principu.

„**Prvnímu ženskému andělu se znelíbilo jeho formované bytí**. Ještě ve vesmírném proudu byl jako všesíla roven **Bohu**. Podle **tvůrčího impulsu** měl být jako zformované bytí **dítětem Božím**. On však chtěl zůstat ve vesmírném proudu **všudypřítomným**. Protože to v tvůrčím impulsu nebylo předurčeno, vzepřel se ženský anděl Bohu a nepřijal ony tři synovské vlastnosti. Tak došlo k „**pádu**“; to znamená, **on padl** – a způsobil tím **pád**, protože se postavil **proti vesmírnému principu, Bohu**, a chtěl svoji vlastní vládu.

Protože v celém nekonečnu existuje pouze **JEDEN PRINCIP**, vševěčný princip „**DÁVÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ**“, **vzal první ženský anděl tento vesmírný princip a pro své účely ho přepóloval**. Chtěl vládnout. Vyslal svůj **první vládychtivý impuls** – být jako **Bůh** – a vložil jej do Vesmíru. Tento první protikladný impuls obsahoval i odepření synovských vlastností. Svým vysíláním podnítil první ženský anděl v některých duchovních bytostech něco podobného, co měl sám: **Dát Božím stvoření jinou podobu**. Také ony se vzepřely **Bohu** a **nepřijaly synovství Boží**.

Stále znovu vkládal ženský anděl stejné a podobné impulsy do Vesmíru; to znamená, **on vysílal**. Postupně byly jeho impulsy přijímány, tedy zaznamenávány **dalšími duchovními bytostmi**. Ty, jež se nechaly svést, **vysílaly svůj souhlas a spojily se s ním. tímto způsobem se začal pád rozrůstat, zhušťovat a formovat**.

Počátkem pádu bylo tedy vysílání prvního ženského anděla: Chtění být jako Bůh.

První padlá bytost a potom i další bytosti, jež šly s ní, převzaly **Božský vesmírný princip „VYSÍLAT A PŘIJÍMAT“** pro své úmysly. **Převrátily ho pro své účely a sestavily z něho PROTIKLADNÉ VYSÍLACÍ A PŘIJÍMACÍ PROGRAMY**, které zasadily do všech dalších padlých bytostí, a později i do lidí.

VĚČNÝ VESMÍRNÝ PRINCIP je nezištné dávání a nezištné přijímání. Kdo žije ve vesmírném zákonu, ten uskutečňuje **VESMÍRNÝ PRINCIP**. Vysílá z **VĚČNÉHO ZÁKONA** impulsy a z **VĚČNÉHO ZÁKONA** opět přijímá, protože **všechno je obsaženo ve všem**. Jelikož **každá duchovní bytost** je v **Bohu formovaný vesmír**, vlastní každá z nich **nekonečnost jako esenci**. To je **dědictví dětí Božích od Věčného**.

Vysílá-li tedy **duchovní bytost**, pak **vysílá impulsy vesmíru do vesmíru**. Co **přijímá**, jsou opět **impulsy vesmíru** – je to **zákon, Bůh**.

Já, **Kristus**, opakuji ještě jednou: **Duchovní bytost**, která se pohybuje v proudu vesmíru, je **vesmír, jenž nabyl formy**. To, co vysílá, je věčný zákon, a co přijímá, je opět věčný zákon, **čistý princip**.

VESMÍRNÝ PRINCIP je neosobní život. Protože každá duchovní bytost je formovaný vesmír, tudíž **vlastní i celý vesmír**. **Nepotřebuje pro sebe nic získávat** – jest všechno ve všem. Existuje sama o sobě, je bytí; je neosobní, protože není vztažena na sebe.

Věčný princip je zákon: SPOJUJ A BUĎ.

Nečistý princip naproti tomu zní: **Rozděluj, poutej a ovládej**.

Tento satanský princip je to záporně zvrácené užití vesmírného principu „**VYSÍLÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ**“.

894.7 Stát démonů a jeho dodavatelé energie: Přisluhovači a oběti.

„V důsledku dalšího odpadání od Boha vznikl v průběhu nekonečných časových úseků stát démonů. Pod jeho vládou stojí všichni, kdo se upsali a upisují negativnímu, satanskému principu „**Rozděluj, zavazuj a ovládej**“.

Vládychtivostí, násilím, mocí, hrabivostí, lakotou, závistí, nepřátelstvím a sporem si Můj odpůrce vytvořil **svoji vládu, své teritorium**. Je to **hierarchie démonů, stát démonů**, který se rozrůstá „**směrem dolů**“. Z něho přicházely a přicházejí vnuknutí, jež přijímají prisluhovači a předávají je dále obětem.

PŘISLUHOVAČI jsou lidé, kteří na sebe chtějí bez zábran strhnout světovládu, jejichž **jedinou touhou je dosáhnout moci a uznání, panovat, rozkazovat a vládnout**.

Aby mohli **PŘISLUHOVAČI PROVÁDĚT SVÉ PLÁNY**, potřebují **oběti**, tedy **otroky**, kteří dělají to, co oni chtějí: Usilují též o **moc** a **obdiv** a jsou připraveni **holdovat prisluhovačům** tím, že **šlapou po všem, co je pod nimi, a lichotí všemu, co je nad nimi**; napodobují je, aby **dosáhli také něco podobného**, co dostali prisluhovači od démonů propůjčeno. Kdo se dostane do spárů démonů a jejich prisluhovačů, ten se stane **obětí**.

Kdo tedy užívá principu odpůrce: „**Rozděluj, poutej a ovládej**“ – tedy: „**Vysílej démonsky, to znamená protikladně, a přijímej odpovídajícím způsobem**“ – ten se dostane do spárů démonů a jejich prisluhovačů. Podle stupně své kvalifikace je pak demony a jejich prisluhovači **podporován**. Mnohé se mu potom zdaří, a povede se mu i dobře. Podle okolností **vyšplhá na příčkách démonské stupnice vzhůru** a dojde také slávy, obdivu, moci a bohatství. Tím se **stane mohutným dodavatelem energie pro stát démonů**.

Za určitých okolností se takovému člověku daří dobře tak dlouho, dokud se nedopouští rozhodující chyby, nebo až jeho tělo zestárne, a on již nemá onu pružnost, aby byl používán, to znamená zneužíván démony a jejich přísluhovači.

Potom nechají démoni **své dodavatele energie**, své přísluhovače nebo oběti, **padnout**; tím **nabudou jejich příčiny účinnosti**. Sklouznou pak zpět do těch životních elips, v nichž jsou **uloženy jejich příčiny**, a budou muset – podle rytmu **ZÁKONA SETBY A SKLIZNĚ** – odtrpět jako účinek to, co je třeba **odčinit**. Častokrát se potom **staly tyto příčiny takového přísluhovače či oběti obsáhlejší a závažnější**, než byly jeho duši přineseny do tohoto pozemského života.“ (*Duše se stále více zatěžuje – pozn. zpracovatele.*)

894.8 Žádné vysílání bez přijímání – vznik Říší pádu a KAUZÁLNÍHO ZÁKONA.

„Já, **Kristus**, opakuji: **Obrácený princip „Vysílání a přijímání“** začal takto: První protikladný impuls – **chtění být jako Bůh** – našel odezvu u některých duchovních bytostí. Ty vysílaly zpět něco stejného nebo podobného. Toto první protizákonné vysílání a přijímání se stalo a je základem pro negaci a pro přepólovaný princip „Vysílání a přijímání“. Na tomto jednom chybném postoji byl vystavěn celý **ZÁKON SETBY A SKLIZNĚ, KAUZÁLNÍ ZÁKON**.

Vysílání proti **Bohu** je protizákonnou setbou. Kdo vysílané přijímá a v myšlenkách, slovech a činech pohybuje dál, ten vysílá to stejné nebo podobné opět zpátky. Z toho vznikají **setba** a odpovídající **sklizeň**.

Z tohoto **protikladného přepólovaného principu vznikly Říše pádu**. Sestávají z **částí duchovních planet**, které sklouzly spolu s **padlými bytostmi**. Během času se odpadlé duchovní bytosti staly **lidmi** a tyto dílčí planety **hromadícími planetami**. To, co **padlé bytosti** – a v dalším průběhu pádu **lidé** – zaseli a sejí, to vstupovalo a nejprve do **příslušných duší**, a z duší pak do **hromadících planet**, jejichž **frekvence odpovídá setbě** (*dimenze – pozn. zpracovatele*). Tyto **hromadící planety tvoří kauzální počítač a koloběh znovuvtělení pro ony duše, které opět přistupují ke vtělení**.

Kdo tedy **vysílá protizákonně**, ten **seje do své duše** a současně **ukládá svoji setbu do kauzálního počítače**. Odtud jsou potom v duši podněcovány odpovídající shody – a v člověku vzchází setby: **Přijímá, co zasel**.

NENÍ VYSÍLÁNÍ BEZ PŘIJÍMÁNÍ !!!

Kdo vysílá, ten současně navazuje komunikaci s **odpovídajícím přijímačem**. Kdo **vysílá protikladně**, ten tedy navazuje komunikaci s **protikladným** – s lidmi, kteří jsou orientováni protizákonně, nebo s démony, či s jejich přísluhovači nebo také s dušemi, připoutanými k Zemi. Všechno vysílané je tedy zachyceno jemu odpovídajícím přijímačem. To, co je přijímáno, je tedy stejné nebo podobné tomu, co bylo vysíláno.

Jestliže je takový záporný vysílač vybudován, má člověk tedy mnohé „vysílací stanice“, programy ve své duši a ve svém povrchním vědomí i podvědomí, pak je také v neustálém spojení s odpovídajícími přijímači, které opět vysílají. Tím je **možné**, že je takový člověk odněkud řízen, okupován nebo obsazen.

Zda se to **může stát**, závisí na **postoji člověka**, na jeho **světě pocitů a myšlenek**, na tom, co **mluví** a co **dělá**, na jeho **přáních, vášních, agresích a moci-chtivosti**. Když takové komunikace **plynou**, tak provádějí démoni nebo k Zemi upoutané duše takzvané „**VSTŘIKY**“ – nebo se člověka **zmocní a řídí ho pomocí jeho vlastních lidských sklonů tak, jak chtějí**. To znamená, že démoni nebo k Zemi upoutané duše **vkládají při tom svá přání a své chtění do komunikací člověka**, a tím se ho **zmocňují**.

Když to člověk protikladným silám **dovolí**, potom již v mnohém, co mluví a také koná, **není sám sebou**, protože už **není pánem svého já**. Pak je **přisluhovačem** nebo **obětí**. Oba jsou **dodavateli energie pro stát démonů**. Neboť **bez negativních energií by démoni neměli žádnou moc**.“

Poznámka zpracovatele:

*Dosud jsme používali v „Rozhovorech“ pojem **LOUTKY**, což jsou tedy jak **PŘISLUHOVAČI**, tak **OBĚTI**, kterých je nyní na planetě Zemi 3 miliardy lidí, 1,8 miliardy lidí částečně ovládanými a 1,2 miliardy lidí není loutkami vůbec.*

894.9 Myšlenky a řeč, náhrada za ztrátu duchovní komunikace.

„Ve vesmírném principu „**DÁVÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ**“, ve věčném bytí, **myšlenka neexistuje**.

Bytosti v Bohu spočívají a pohybují se ve **Všeproudu**, v **Bohu**. Jejich „řeč“ je „Vesmírné slovo“, **ZÁKON**, **Bůh**, **symfonie vesmíru**. Když vysílají, potom dávají ze svého vesmírného vnímání jeden nebo více impulsů, kapky tedy ze **Všeproudu**, z **oceánu Bůh**. Impuls nebo impulsy jsou potom přijaty jinou **Božskou bytostí**, ke které byly vyslány. Projevují se v ní jako **absolutní obraz**. Duchovní bytost hledí a potom zároveň ví obsah impulsu, té kapky z **oceánu Bůh**, jenž je **ZÁKON**, **Bůh**: **Rytmus, sférický zvuk vesmíru**.

Vesmírný princip zní: **Vlož „slovo“, sférický tón, vesmírné vnímání, impuls, do Vše-ZÁKONA, Bůh – a přijmeš opět ze Vše-zákona, Bůh**.

První padlé bytosti ještě **neznaly myšlenky**. Ty vznikly teprve, když **padlé bytosti nebyly mezi sebou jednotny** a **vytvářely mezi sebou tajemství**. To, co nechtěly vydat, co však **v pocitech existovalo**, se stalo **další frekvencí**, „**střední komunikací**“, která se utvářela mezi pocity a stále se vylepšujícími zvuky a tóny: **Stalo se myšlenkami**.

Na počátku měly první padlé bytosti ve svém protikladném principu jenom protikladný impuls – pocit – který vysílaly.

V dalším průběhu pádu se staly padlé bytosti, jak již bylo projevováno, mezi sebou **nejednotnými**. Tím **vypustily svého bližního ze svého nitra**, neboť si navzájem **nevěřily** a vytvářely mezi sebou **tajemství**. Z **nedůvěry** a **zamlčování** vznikalo stále více takzvaných **tajných komunikací**. Jen těm, kteří měli jejich důvěru, sdělili odpadlíci to tajné. Během času **vznikly z tajemství myšlenky**, „**střední vibrace**“ mezi **pocitem** a **zvuky, tóny**.

Padlé bytosti začaly nyní více a více **myslet**, a vyjadřovaly jenom to, co **chtěly vydat**. Z toho se tvořilo stále více zvuků, tónů, jež byly stále četnější, a vyvíjely se v **řeč**. Padlá bytost, která již **nebyla ve svém bližním jako esence**, jako nezištný potenciál lásky, musela být oslovena z vnějšku, protože **vnitřní vysílání, duchovní komunikace**, byla **z velké části znemožněna**.

Jak tomu bylo na počátku pádu, tak je tomu ještě **dnes**: Co by chtěl **člověk** říci, to vysloví; co **nechce sdělit**, tedy vyslovit, **skryje ve svém myšlenkovém světě** – a za určitých okolností mluví dokonce jinak, než myslí.

Podle **zatížení duše**, podle **programů**, vznikalo v padlých bytostech **stále více vrstev podkomunikací**, neboť **každý pocit, každá myšlenka, a každé slovo**, jsou současně **vysíláním i přijímáním** !!! Obklopují člověka. Jsou to **jeho myšlenkové sítě – pletivo**, do něhož se **sám zapletl**, a v němž se **zachytil**. Tyto **myšlenkové sítě** tvoří jeho „malý svět“, jenž sestává z jeho **vlastního majetku** a z jeho **chtění být a chtění mít**. Z lidského pocitu vlastní ceny – „**já sám jsem si ten nejbližší**“ – vznikl **egoismus a zjištnost**.“

894.10 Vladychtivost státem démonů nezná žádných hranic.

„Ovlivňování státem démonů se stále stupňovalo: **Člověk**, připoutaný ke světu a zapletený do sítí svých myšlenek, již **nemyslí a nemyslel na Boha a na svůj původ**. Ve svém egoismu zapomněl na velikou **JEDNOTU** a na svoje duchovní dědictví, na to bytí v sobě. Myslel a myslí jenom **sám na sebe**, na své blaho a na svůj hmotný vzestup, na majetek, uznání a moc. Následkem toho **rozdělil Zemi na parcely** a vládl a **vládne nad nimi**.

Energie vladychtivých lidí, vztažených pouze na sebe, si **brali a berou démoni**. Část z ní používali a používají v **tomto světě**, aby se stále více lidí zapletlo do sítí svých myšlenek, svých podkomunikací. **Démoni nemají před ničím úctu** – a člověk, jenž se nechá svést, se jim vyrovná. Neváží si ani svého bližního, ani svých poblížních, zvířat, a také ani rostlin.

Vladychtivost nezná hranic. Materialistický člověk, zapletený do svého sobectví, chce všechno ovládat. Člověk ovládá svého partnera, své děti, zaměstnance a dělníky; v dřívějších dobách to byli nevolníci, poddaní nebo otroci.“

894.11 Základní pravidla démonů, jejich přísluhovačů a jejich obětí.

pravidlo: **Chtít být jako Bůh.**

pravidlo: **Chtít uchvátit Bytí, Boha.**

pravidlo: **Chtít vlastnit říši, ve které absolutně vládne přepólovaný princip „VYSÍLÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ“**

pravidlo: **Chtít vládnout.**

pravidlo: **Chtít ovládat.**

pravidlo: **Chtít utlačovat.**

pravidlo: **Chtít zcela vyloučit Boha zneužíváním Jeho jména.**

894.12 Důsledky démonsko – satanského principu „Rozděl, poutej a ovládej“.

„Pomocí satanského principu **„Rozděluj, poutec a ovládej“**, vzniklého přepólováním vesmírného principu, se **odpůrce** vplížil i do **bývalých prvotních obcí**, jež vznikly po mém pozemském životě jako **Ježíš Nazaretský**. Udělal z nich instituci s **vrchnostmi** a **poddanými**. Taková instituce je na vnějšek orientovanou organizací s **dogmaty, rituály a kulty**.

Démoni se neštíteli **zneužít samo mé jméno, Kristus**, pro nekřesťanské účely. Zneužívají ho ještě dnes a vytvářejí si tak **závislé**, kteří věří, že konají dobro a jsou **křesťané**, ve **skutečnosti** jsou však **obětmi démonů**.

Mnohé z institučních církevních vrchností nespĺňovaly a nespĺňují to, co jsem přikázal já, Kristus, těm svým jako Ježíš. **Braly a berou mé učení a směšovaly a směšují je se svými lidskými názory a naukami**, to znamená, oddělily je ode mne, **Krista**, a zřídily tím **svoji konstrukci nauk a dogmat**; zároveň vytvořily instituce, které tyto příkazy spravovaly, zavedly rituály, ceremonie a kulty, vydaly zákony a nařízení, a tím **poutaly lidi, aby jim mohly vládnout**.

Kdo je **poslušen této sebeztažné konstrukci nauk a dogmat**, kdo **požadavky těchto vysoce postavených uznává a plní, je sám uznáván a obdařen od nich rovněž poctami, tituly a hodnostmi**. Tito **závislí lidé**, jimž byl vtisknut instituční charakter, neuskutečňují **BOŽÍ ZÁKONY**, neboť v institucích nedosáhne uznání a vážnost ten, kdo stoupá vzhůru po Jakubově žebříku uskutečňování **BOŽSKÝCH ZÁKONŮ**, nýbrž ten, který **dopomáhá instituci k pozemskému bohatství** a vrchnostem k moci a uznání, který slouží jejich **nekřesťanským machinacím**.“

894.13 Dodavatelé energie.

„**Opěrným bodem, z něhož odpůrce bojuje proti Bohu, je Země**. Je tak dlouho jeho teritoriem, pokud se **lidé propůjčují jeho machinacím a těm jeho přísluhovačům, kteří splní jeho vůli**. Tací lidé jsou **poddanými** a **obětmi**, kteří odvádějí **státu démonů** a jeho nejvyšším pomocníkům **energii**, aby tito mohli opět **další lidi svádět**.

Dostanou-li **přísluhovači** a **oběti** od státu démonů energie, aby na tomto světě dosáhli hmotného úspěchu, uznání a bohatství, pak **musí za tuto pomoc opět odvádět energii státu démonů** – podle hlavní zásady démonů a jejich přísluhovačů: „**Dáš – li ty mně, pak dám já tobě**“.

Tyto **dodávky jsou energie oněch lidí**,

kteří každodenně **negativně myslí, mluví a jednají**,

kteří se mezi sebou **hádají**,

kteří se navzájem chovají **nevraživě**,

kteří své **bližní ponižují**, aby sami sebe povýšili,

kteří se **stavějí pýchou** a **vrchnostenským poblouzněním nad své bližní**,

kteří **podporují války** nebo **války či boje jakéhokoliv druhu vedou**,

kteří **zohavují, zabíjejí a pojídají zvířata**, tím **zvyšují své agrese**, a potom je v daný čas vybíjejí v **hádce** nebo v **boji**.

Všichni tito lidé jsou dodavateli energie pro stát démonů a jeho přísluhovače.“

894.14 Sedm zákonů neboli principů státu démonů.

1. démonský princip: Vytvářej nepořádek, hluky, mocenské struktury a vnější formy.

„Také **sedm základních sil Božích – pořádek, vůli, moudrost, vážnost, trpělivost, lásku a milosrdenství** – přepóloval **odpůrce pro sebe** a pro své účely. Tím chtěl vytvořit svoji říši – a Říši Boží odstranit.

Odpovídajícím způsobem má přepólovaný princip státu démonů, jeho přísluhovačů a obětí, také sedm zákonů, neboli principů:

První princip démonů zní:

Vytvářej **nepořádek**, jak v člověku samém, tak i na Zemi, aby **Bůh** nemohl již být **lidmi vnímán**.

Vytvářej **hluky**, aby se člověk stále více orientoval na **vnějšek** a zapomněl na **Boha**, to nejnítěrnější.

Vytvářej **institute** a **vrchnosti**, které se staví **nad lidi** a **vládnou** jim, jež se nechají uznávat a cítit jako panovníci a bohové.

Vytvářej hodně **ceremonií** a **rituálů**, aby člověk měl stále **podnět podřizovat se vnějšímu rituálu** a **ceremoniálu**, a stále dbal toho, aby žádný rituál nebo ceremoniál nezapomněl, a v důsledku toho zůstal obrácen k **vnějšimu světu**.

Vytvářej **přísluhovače**, aby se démonická struktura rozšířila.

Tímto způsobem **vytvořil stát démonů na Zemi svůj mocenský okruh svými bezprostředními i nepřímými přísluhovači a jeho oběťmi**.

Bezprostředním a nepřímým přísluhovačům dával a dává – podle jejich schopností a stupňů jejich obrácení k vnějšímu světu – **moc vládnout nad lidmi**, kteří se skláněli a sklánějí před Temnotou, před protikladným, a nechávali a nechávají se porobit. Toto se státu démonů **dařilo a daří u mnoha lidí**.

Kritikům, kteří tento režim pranýřovali a pranýřují, bylo a je – ve jménu Boha, Nejvyššího – vsugerováno špatné svědomí hrozbou „pekelného trestu“ a „věčného zatracení“. Ze strachu se stávalo a stává více lidí dále oběťmi, otroky, a tím příkyvovači.

Aby se lidé stále více **obraceli k vnějšku** a **zapomínali to nejnítěrnější – klid, vznešenost, bytí, Boha**, byl vytvořen **strnulý systém vnějších forem: Sakrální úkony** s předepsanými rouchy a pohyby, jež vyžadují od obětí odpovídající chování.

Vykonáváním takovýchto **vnějších forem** byli a jsou mnozí lidé odvráceni a vzdalováni od nejnítěrnějšího, od **skutečného života**, věčného bytí. **Děti obětí** byly a jsou již od kojeneckého věku **patříčně programováni křtem, rituály a naukami** – a jsou z nich **vychovány oběti**, takže v dospělém věku jsou ve svazku **stejně smýšlejících**.

Rozvine-li oběť odpovídající schopnosti, vysílá-li masivní hmotná přání a má-li tento člověk sílu

vládnout svým bližním, podrobit si ho a eventuálně zotročit, pak je z něho učiněn přísluhovač; neboť přísluhovači se stále znovu spojují se stejně smýšlejícími, aby našli další oběti a povýšili opět schopné oběti přísluhovače.

Přísluhovači stanovili a stanovují obětem zákony, pod nimiž musí tyto často těžce strádat a pod jejichž tlakem potom musí myslet, mluvit a jednat. Z mnoha obětí nadělali přísluhovači „nevolníky“ a „otroky“, kteří pro ně museli vykonávat těžkou i nejtěžší práci. Jiní museli a musí splnit nejtěžší požadavky, aby mohli splnit uložené povinnosti.

Přes největší úsilí démonů **Bůh nemohl a nemůže být přemožen**, neboť odpůrce nedokázal a nedokáže Říší Boží proniknout, protože jeho vyzáření – to znamená jeho vědomí – do té míry nedostačovalo a nedostačuje. Oproti tomu **Boží záře**, neomezený život, **proniká všechno**, co jest – i hmotu a mocenskou oblast odpůrce.

KAUZÁLNÍ HODINY, Boží princip obrácený do protikladu, stále ještě TIKAJÍ – jenom dostaly tím, že se negativní princip vzepjal, **jiné číslice a vyšší rychlost**: Tyto **kauzální hodiny, kolo znovuvtělování**, se točí **stále rychleji**. Poměry na Zemi se stále **zhoršují**; lidé se stanou více **nemocnými, agresivními a mocichtivějšími**. Šroub lidského já se **vytáčí ze závitu**. Proto se jednoho dne **kauzální hodiny** pro vtělování nižších duší **zastaví**. Pak bude tomu takzvanému přízraku konec.

Poznejte: **Všemi těmito vnějšími účinky byli a jsou lidé stále více odvráceni od Boha**. Některé instituce a vlády tohoto světa **zneužívaly a zneužívají** jména Věčného a mého jména, **Kristus**, aby **vázaly oběti k přísluhovačům**. Z nesvobody, jež na lidi byla a je často násilím a pod hrozbou nejtěžších trestů uvalena, vznikla a vzniká nenávist proti utlačovatelům. A z nenávisti vznikly a vznikají závist a nepřátelství.

Ještě stále vyráží ze závisti, jež je jedním z kořenů lidského světa pocitů, myšlenek a přání, výhonky a květy. Každý si přeje a dychtí po tomtéž nebo po podobném, jako takzvaní mocnáři, ti bohatí a uznávaní. Tyto nároky nutí člověka šplhat stále výš po příčkách žebříku k úspěchu, žebříku chtít být, vlastnit a chtít mít.

Pomocí všech těchto protikladných vln energie vznikaly a **vznikají nepředstavitelně velké seskupené síly negativní energie**. Tyto protikladné energie, které stoupají od Země jako mračna, si bere stát démonů za své poskytování pomoci a rozšiřuje tím své teritorium na této Zemi. To znamená, on vezme energie přísluhovačů a obětí a použije část z nich k tomu, aby podnítil vysílače – tedy lidi, kteří protikladně cítí, myslí, mluví a jednají – k dalším pokleskům. Tím je svádí ke stále větším příčinám.

Démoni také nasazují za určitých okolností stejné energie opět u dodavatelů energie, aby ještě více rozdmýchali to, co již v nich a kolem nich probíhá, např. nevraživost, závist, nepřátelství a hádky. Řídí své oběti a přísluhovače tak, že tito stále znova stejné a podobné pociťují, myslí, mluví a jednají. Tím je princip „Vysílání a přijímání“ udržován a rozšiřován.

Přepólovaným principem „Vysílání a přijímání“ plynou nepřetržitě negativní komunikace. Pletivo těchto nesčetných komunikací probíhá následovně:

Ze státu démonů plynou protikladné energie k přísluhovačům, od přísluhovačům k jejich obětem, od obětí pak k dalším lidem, kteří podobně myslí, žijí a usilují. Od přísluhovačů a obětí jdou opět

komunikace k energetickým polím a k duším a ke státu démonů. Z toho vzniká pro člověka nepředstavitelně veliký protikladný energetický potenciál, vyvolaný bezpočtem negativně myslících lidí. Tento je státem démonů nasazován opět k dalšímu svádění.

Do toku těchto komunikací démoni zavádějí takzvané **vstříky**, to znamená, zesilují tyto komunikace **negativními energiemi**, které odebrali svým přísluhovačům a obětem. **Těmito vstříky do podkomunikací zesilují protikladný svět pocitů a myšlenek jednotlivých lidí.** Tím posilují své přísluhovače a oběti, aby tito opět a opět stejné a podobné pociťovali, mysleli a mluvili a také odpovídajícím způsobem jednali. Jsou to ovšem stále energie takových lidí, kteří se svým negativním chováním k tomu propůjčují, tedy se jako přísluhovači obětují, čímž jim mohou být jejich energie odnímány.

Já, **Kristus**, opakuji:

Démoni by sami o sobě neměli žádnou energii ke svádění lidí, kdyby jim nebyli k dispozici **dodavatelé energie**, tedy **lidé, kteří slepě používají**, aniž by kontrolovali své myšlení, **protikladný princip „Vysílání a přijímání“.**

Démoni také podněcují **svět přání jednotlivce**, aby tím podporovali jeho **vášně**. Nebo podněcují **myšlenky závisti** a nechávají je proměnit v **nenávist** a **nepřátelství**. Vkládají do již rozčilené mysli člověka myšlenky na ničení, drancování, války a pustošení. To všechno nejprve začne vstříky do negativních podkomunikací, do světa pocitů, myšlenek a přání jednotlivců, a do vášní, do komunikací závisti a nenávisti.

Tak si **vytvořil stát démonů na Zemi mohutný zdroj energie pomocí všech lidí, kteří démonům vědomě a nevědomě slouží** – buď bezprostředně jako přísluhovači nebo nepřímo jako oběti. Tím vytvořil nepořádek na světě mezi lidmi, v institucích a vládách, v závodech, na pracovištích, v rodinách, v příbuzenstvech a v přátelských kruzích. Lidé se stále více navzájem vzdalovali a odcizovali. Tím vznikl pán a sluha, vládce a podřízený.

2. démonský princip: Podporuj svévoli a nejednotnost mezi lidmi.

Vstříky do negativních podkomunikací lidí, do světa jejich pocitů a myšlenek, démoni podněcovali a podněcují lidské sobectví. Také k Zemi připoutané duše působí tímto způsobem na člověka. Důsledkem toho jsou rozkol a nejednota mezi přísluhovači, kteří byli od démonů zaopatřeni počtami, jmény, tituly a prostředky.

Démon si přeje nejednotnost – čímž vzniká boj o moc. Mocenský boj mezi přísluhovači je mocenským bojem gigantů. Každý by chtěl být ještě větší, dosáhnout ještě více uznání, dosáhnout ještě více hodností a být obklopen ještě více tituly. Každý by tedy chtěl být největší a každý by chtěl vládnout všem ostatním. Proto povstává jeden proti druhému; neboť každý chce porazit a ovládnout všechny ostatní, protože je každý proti každému. Člověk bezohledný a násilný, nesvědomitý, jenž má schopnost, svého bližního si podmanit, je od démonů ještě více energií zaopatřen.

To znamená: **Čím sobectější a brutálnější člověk je, tím více prospívá státu démonů.** Slabší jsou **svádění** – také prostřednictvím jejich podkomunikací – a tak **řízení**, že se váží na **přísluhovače**, nechají se od nich omezovat, a tím se zařazovat do zástupu **obětí**.

Stát démonů dokáže ty své řídit. Dovolí, aby si velcí tohoto světa navzájem přihrávali pěkné žádoucí předměty, veliká sousta jako pozemky, peníze a zboží. I tehdy, jsou-li mezi sebou nejednotni – stát démonů je **umí řídit**: Za úctyhodný díl z velkého koláče Země plní svou démonskou povinnost: **Vůli státu démonů.**

Aby do sebe ozubená kola protizákonnosti dobře zapadala, jsou **oběti** také patřičně **využívány**; často konají své služby **zaslepeně**. Aby získali stále více uznání a moci, šlapou přísluhovači směrem „dolů“ po obětech a podněcují je k dalším pokleskům tím, že jim např. dávají **sliby**, které nedodržují nebo vedou usilovné řeči, ale přitom myslí a jednají jinak. Démoni a přísluhovači usilují vždy o jeden cíl: **Získat energii, dobýt uznání a moc, aby udrželi a rozšířili své teritorium, svou oblast moci na Zemi.**

V průběhu tohoto vykořisťování lidí a Země zvětšovala se stále více **propast mezi přísluhovači, mezi pozemskými boháči a vysoce postavenými, a jejich oběťmi**. Následkem toho vzrůstala v obětech **závist**, neboť chtěly a chtějí žít stejně nebo podobně, jako ti vysoce postavení, uznávaní a bohatí.

Oběti chtěly a chtějí rovněž majetek, uznání a bohatství; chtějí rovněž kousek půdy z velkého koláče Země, aby si na něm mohli zřídit – stejně jako ti velcí a bohatí – svůj dům, svoji parcelu, svoje vlastnictví. Aby dosáhli toho, co se nachází v jejich světě přání, pracovali a pracují u mocnářů tohoto světa. Pracují jako podřízení pod nadřízenými. Hrbí se a sami šlapou opět pod sebe, aby dosáhli toho, co je jejich veškerá touha: Kousíček Země, aby se potvrzovali sami sobě. Proto se šetřilo a šetří a odříkává, aby se postavilo své hnízdo, a mělo své vlastnictví.

To malé já chtělo a chce **stále víc**. Proto se pachtí za svými vzory, za obdivovanými a bohatými tohoto světa.

Málokterí z těchto světsky orientovaných vědí o **vnitřních hodnotách**. Pro mnohé je životní náplní získávání **vnějších prostředků**.

Požitky a rozkoše jsou si velmi **blízké**, obzvláště jde-li o to, dobýt ženu nebo muže jednoho ze svých bližních nebo mít současně více žen nebo mužů. Byli a jsou pak chováni jako „nevolníci“, kteří prospívají vlastnímu tělu.

Toto všechno **stupňuje** sobectví, svévoli, která je poutem. To znamená: Co patří mě, to je moje, a to si k sobě připoutám **všemi** prostředky a možnostmi – avšak: Také mě to nutí, abych to bránil, třeba i válečným pokřikem a zbraněmi.

Tím byly nakaženy také oběti, dělaly a dělají totéž.

Lidé se poutají na lidi podle principu: **To je moje, a to je tvoje. Lidé se poutají na peníze a majetek**, na nabytý kousek **Země** podle principu: **To je moje, a to je tvoje.**

Tyto vazby na lidi a věci vedou ke zlobě, závist, sporům a nenávisti. Tímto způsobem vznikají vždy znovu neshody, které mohou vést až k válkám.

Při nepřátelství a hádkách se pociťuje, myslí a mluví hodně **protichůdně** – tedy se negativní vysílá a opět přijímá. Tím vznikají další **negativní podkomunikace**, jež se opět nabízejí ke **vstříkům**.

Úmyslem bylo a stále je, aby ten, kdo ovládá hmotný svět, dostatek energie přijímal, aby tím mohl zavádět nové možnosti, jimiž by lidi více a více držel a rozšiřoval.

Přisluhovači a oběti jsou tedy zdroji energie démonů. Nepořádek v člověku a kolem něho, hádky v manželství, mezi partnery, v rodině, na pracovišti a také mezi národy, to vše dodává odpovídající **protikladné energie**. Stejným způsobem podporují svévoli výstřelky přání, vášní, chtít vlastnit, chtít být a chtít mít – a uvolňují tím stále více protikladných energií.

Démoni dosáhli u mnoha lidí toho, co chtěli: **Mnozí si vytvořili svůj malý svět**, který sestává z lidských pocitů, myšlenek, slov a činů, z přání, tužeb a vášní, z neústupnosti, závisti, sporů, nenávisti a nepřátelství. **Každý se zapředl do svého malého já-světa a točí se jen kolem sebe – ve světě na sebe a pro sebe.** Chce všechno jen sám pro sebe. Pracuje pouze pro sebe – a konečně, mluví také **jen sám sebe**.

To je tedy jeho **malý, nízký, vlastní já-svět**. Takový **člověk žije zapředen do tohoto negativního kokonu a vlastně živoří**. Přitom **zapomněl na svého bližního**, svého spolučlověka, leda že tento mu má sloužit, to znamená, dělat pro něj to, co on sám nechce dělati. Jestliže jeho bližní není k tomu ochoten, je mu spíláno, je ponižován a nakonec zapomenut. Člověk, který něco požaduje, má jen tak dlouho zájem o svého bližního, pokud mu tento splňuje jeho vůli; jinak si ho sotva povšimne. Tak působí principy démonů „**Rozděluj, poutej a ovládej**“.

Rozdělení Říše pádu.

Na počátku tohoto shonu, tedy na počátku pádu, padlé bytosti nepoznaly, že by si svým protikladným chováním jednou každá duše a každý člověk vytvořil sám svůj svět, a že nakonec **suma veškerého chybného chování dá vzniknout mohutnému KAUZÁLNÍMU POČÍTAČI**, jenž se skládá ze **čtyř očistných rovin**. Na tyto čtyři očistné roviny jsou napojeny **tři rozvojové roviny**. Jsou to **přípravné sféry na ABSOLUTNO**.

Jako v nebi, tak je to také mimo věčného bytí: **Každá rovina je obsažena v ostatních**. Proto tedy **existuje mimo věčného bytí, ABSOLUTNA, sedm krát sedm rovin (7 x 7)**. Obsahují nesčetná hrubohmotná souhvězdí a nesčetné od sebe se odlišující druhy vibrací jemnohmotných souhvězdí, které však **nevykazují absolutní stupeň vibrací nebes**.

KAUZÁLNÍ POČÍTAČ

– TY ČTYŘI OČISTNÉ ROVINY –

UKLÁDÁ DO PAMĚTI VŠECHNO PROTIKLADNÉ,

CO SE NA ZEMI A V KAŽDÉM JEDNOTLIVÉM ČLOVĚKU

DĚLO A DĚJE.

Já, **Kristus**, opakuji pro lepší porozumění:

VĚČNÉ BYTÍ sestává ze 7 x 7 NEBES.

ŘÍŠE PÁDU ze 7 x 7 ROVIN.

Jsou to **4 OČISTNÉ ROVINY a 3 PŘÍPRAVNÉ ROVINY;**

v **KAŽDÉ ROVINĚ** jsou opět obsaženy všechny ostatní jako podoblasti:

OČISTNÉ ROVINY pořádku, vůle, moudrosti a vážnosti a 3 roviny rozvoje trpělivosti, lásky a milosrdenství.

Ve **4 OČISTNÝCH ROVINÁCH** žijí odtělené duše. Podle stupně jejího zatížení je duše přitahována tou rovinou a těmi planetami, které odpovídají momentální vibraci duše, protože stejné přitahuje vždy stejné.

Ve **3 ROVINÁCH PŘÍPRAVY NA ABSOLUTNO** žijí duchovně rozvinuté duše, aby se opět naučily umět v celém jeho rozsahu používat **ZÁKON LÁSKY**.

Poznejte: Kdo neplní vůli **Boží**, ten žije ve svévoli a plní vůli démonů.“

3. démonský princip: Zapomeň na etické zásady – Usiluj o vědění – Podmaňuj si Zemi.

Třetí princip démonů zní: **Usiluj o rozumové vědění, o intelekt**. Zapomeň na city a na etické zásady. Cvič svůj rozum, aby se tvůj život stal úspěšným.

Hleď si jediné toho **vnějšího**, neboť **existuje pouze hmota**. Také **nitro člověka** sestává jen z nervů, svalů, kostí, šlach, tkání, cév, orgánů, tedy úhrnem: Z buněk. Pro člověka orientovaného na svět **platí jen to**, co lze **vidět, vážit a měřit**.

Démoni byli a jsou **vynalézaví: Oni ukládají – jejich přísluhovači a oběti tančí**. „**Tančí kolem zlatého telete**“, kolem lidského já. Dychtí po penězích, majetku a uznání.

Další **vstříky démonů do podkomunikací lidí** zní: nejrychleji dosáhneš peněz, majetku a uznání, když studuješ, analyzuješ a pro blaho lidstva vylepšuješ **vnější věci**, jež tvoji předkové již prozkoumali a vyzvedli coby pozemský poklad.

Poslušní poslouchají. **Myslí, že sami přemýšlejí – ale je prostřednictvím jich myšleno**.

To všechno vyžaduje **energii**. Démoni ji **vkládali a vkládají** – a poslušní **poslouchají: Podmaňuj si Zemi**.

Také **oběti**, které myslí ještě v malých rozměrech, mají svou ctižádost a chtějí rovněž vysoko nahoru. Proto **musí** častokrát **alespoň jeden z členů rodiny na vysokou školu**, aby se stal **pýchou rodiny**.

Ti poslušní začali bádát, studovat, analyzovat – a měli své úspěchy; neboť co byl kdysi volský a koňský potah, je nyní takzvaná dráha, automobil, letadlo a oceánský obr.

Démoni **ukládají a mnoho lidí poslouchá**: Abys byl svým předkům a také sám sobě ke cti, **navštěvuj učební místa, takzvané univerzity, k dosažení základního intelektuálního vybavení a odborných znalostí**, aby ses stal vynálezcem, vědcem, teologem nebo něčím dalším – člověkem, **pracujícím hlavou** (*nikoli především srdcem – pozn. zpracovatele*), jenž je s to všechno rozebírat, aby přišel na nejhlubší **tajemství Země a Vesmíru**. Potom si **podmaňuj Zemi**, objevuj a prozkoumej další tajemství Země a její dosud skryté poklady a vynalézej potřebné stroje, abys tyto **poklady mohl dobývat** a transportovat.

Tak vznikly takzvané vrtné věže a těžní zařízení pro **dobývání surovin, pokladů zemské říše**.

Vznikaly a vznikají takzvané velkozávody, továrny, v nichž je **nerostné bohatství** zpracovááno **na množství protizákonností**. Vznikaly a vznikají **atomové elektrárny** a **spalovací zařízení**. K tomu jsou zapotřebí velké strojní komplexy a odpovídající množství surovin a energie.

Bylo by přece možno, tak to přicházelo a přichází z energetických zdrojů démonů, dobýt i souhvězdí a podmanit si Vesmír. Vynálezci a vědci začali poznovu **tanec kolem zlatého telete** a **kolem démonů**, kteří k tomu **dodávají impulsy a energie**.

Tak vznikly a vznikají letadla a rakety, družice, kosmické kluzáky a takzvané kosmické základny. Vznikla a vznikají rozsáhlá výzkumná střediska, v nichž nadále **opotřebovávají své mozkové buňky** ti, kteří jsou upjati na svět a **programují svůj rozum představami**, jak podniknout další kroky k **dobytí Vesmíru** (*opět násilí – pozn. zpracovatele*).

To a ještě mnohé **démoni ukládají a lidé jim na to naletí**. Také **oběti** jsou uchváčeny tím, čeho dosáhli vynálezci a vědci a horlivě **finančně přispívají** k tomu, aby intelektuálové, mozgoví pracovníci, mohli **zdokonalovat svá díla**. Ti se stanou znávanými a bohatými a lidé si jich cení a jsou dokonce **vychvalováni** jako **dobrodinci lidstva**. Bádají a stále vynalézají novinky, které mají život na Zemi učinit pohodlnějším a krásnějším – současně vynalézají jejich **válečné prostředky**, kterými může být **pozemský život zničen**.

Tak si démoni vyhledávají své odpovídající nástroje mezi lidmi a vkládají do nich přepólovaný princip, jenž je proti Bohu: Buď intelektuální, a usiluj o vnější hodnoty, místo abys byl moudrý, rozvážný a obrácený do nitra.

V tom všem je princip Boha přepólován.

Bůh pravil těm Svým: „**Podmaňujte si Zemi**“, a On, veliký Vše-jediný, tím mínil: **Měj v úctě život na Zemi a važ si ho, neboť je to živý organismus, který tě živí, ó člověče. Měj v úctě život na Zemi a važ si ho, neboť zvířata, rostliny a nerosty chtějí sloužit tobě, tomu ušlechtilému a čistému v tvém nitru. Proto buď v JEDNOTĚ s tím velikým ORGANISMEM ZEMĚ ! Každá životní forma pociťuje – a ty nosíš v sobě esenci všech těch forem, všeho bytí** (*jsou to také všechny naše inkarnace – pozn. zpracovatele*). **Važ si tedy toho velkého ORGANISMU ZEMĚ**, a budeš jako **člověk vlastnit všechno**, čeho je ti **zapotřebí**, a bude se ti **dobře dařit na Zemi**.

To je **princip Boží**.

Také následující výpověď **Boží** byla démony přepólována. **Bůh** mluví k těm svým:

„V tvém nejhlubším nitru je bohatství nekonečna, hojnost Vesmíru.

Dosáhla-li tvá duše stupeň čistoty Vnitřního života, pak **vyzařuje čistotu, bohatství a hojnost**. Potom budeš na **Zemi vlastnit všechno**, čeho je ti **zapotřebí** – avšak **nikoliv jedině pro tvé osobní blaho**, nýbrž pro **blaho všech**, neboť jsi **dítě nekonečna a dědic veškerého bytí**.

Nepotřebuješ nic ke svému vlastnímu prospěchu, aby sis **potvrzoval své nízké já – vlastniš všechno**, protože **jsi vše ve všem**.“

Démon promlouvá a používá přitom pravdy, slov Věčného:

„**Bůh** by chtěl, abys byl bohatý a uznávaný, abys žil v hojnosti, a aby se ti dařilo dobře. Proto vlož obrazy svého přání: Bohatství, uznání, moc a blahobyť. Čím víc můžeš dostat z velkého koláče

Země pro svou osobu, tím lépe se ti bude dařit.

Tak, jak vkládáš, tedy vysíláš, tak budeš i přijímat. Vysílej – a vysílej stále znovu, a zesiluj svá přání ve svých pocitech a myšlenkách. To, co nosíš ve světě přání ze svých pocitů a myšlenek, ti bude splněno. Já ti to dám, náleží ti to, protože jsi dítě Vesmíru.“

Já **Kristus** vysvětluji:

Kdo se nechá tímto nebo podobným způsobem **svést**, ten obdrží od **státu démonů** to, **co vysílá a nosí ve svých pocitech a myšlenkách**; avšak stane se tím **poddaným a závislým**.

Téměř **nepostřehnutelně** se uskutečňují tyto **vstříky**, neboť démon mluví „**sladce**“, ale myslí pouze na **sebe**: „Daruji ti všechny poklady tohoto světa, jestliže padneš na kolena a budeš mě vzývat jako boha a dárce.“

Bůh je neosobní **Bůh** a dává také těm Svým neosobně, to znamená podle stupně čistoty duše. Nedává však jednotlivému člověku k jeho vlastnímu užitku, nýbrž jeho prostřednictvím dává všem – neosobně. Každý obdrží od **Boha** tolik, kolik **je schopen podle svého rozvinutého duchovního vědomí přijmout a předat dál**.

Žádný člověk NESMÍ na sebe vázat bohatství, peníze a majetek. To je démonské a nikoliv Božské.

Boha nelze studovat.

Také touhu ještě bdělé duše démoni vědomě využívají a ukládají lidem, kteří hledají **Boha rozumem**, že musí například „**Boha studovat**“. Tak mnohý člověk věří, že může studiem teologie **Boha** prozkoumat a poznat, kdo ve skutečnosti je.

Boha nelze studovat. Proto se naskýtá otázka: Kterého boha se studuje ? To není ten Věčný, Všedobrotivý, Moudrý **Otec, Stvořitel** nebe a Země – Věčný **Otec**, ten Své děti nepodněcuje k tomu, aby Jej studovaly, a k tomu, aby se učily, co si lidé ve svých představách za 2000 let o NĚM navymýšleli.

On by chtěl Své děti vést k tichu a k obrácení do nitra, k rozvážnosti a k nezištné lásce, k pořádku a k nezištné vůli, k **Božské moudrosti** a k tomu bytí, jež je ve všech věcech – a tím k jednotě se všemi lidmi, zvířaty, rostlinami a nerosty, ba s celým Vesmírem.

Bůh promlouvá k těm svým: **Bud' moudrostí ze Mne. Největší bud' mezi vámi nejpatrnější.**

Bůh promlouvá k těm svým: **Obrň se ctností a božskou etikou a morálkou, a bud' bratrem, sestrou mezi bratry a sestrami.**

Bůh promlouvá k těm svým: **Žij s přírodou, a ty žiješ ve Mně, a bude se ti dařit opravdu dobře na Zemi a také jako duše na onom světě.**

Bůh promlouvá k těm svým: **Po tomto pozemském bytí vejdeš pak přiměřeně tvému duchovnímu vývoji do nebes, do bytí ve Mně, v Bohu.**

Co mají tato slova společného s teologií ?

Bůh nemůže být zkoumán a studován. Co lze studovat, není nikdy **Bůh**, nýbrž odpovídá přepólovanému principu: Chtít být jako **Bůh** nebo Jeho zástupce.

Opravdový mudrc není onen intelektuál, nýbrž: **Ten je opravdově moudrý, kdo spočívá v Bohu.**

Boha nelze studovat, může být pouze poznán.

Kdo chce poznat **Boha**, Věčného, musí jít cestou **sebepoznání** k poznání **Boha**. Tyto kroky se naplňují **z vnějšku dovnitř**. A kdo by chtěl následovat tohoto Dobrého pastýře, musí upustit od opojení světa a **putovat do nitra a vidět sám sebe jako chrám Boží**.

A kdo udržuje vlastní chrám v čistotě, ten nepotřebuje žádné vnější chrámy, žádná dogmata, rituály a ceremonie. Přebývá v Nejsvětějším, v **Bohu**, a je také **Bohem veden**. Jeho pocity jsou šlechetné a čisté; jeho **myšlenky vstupují** více a více do **Božího proudu** a stávají se **perlami v oceánu Bůh**, jež jsou pak **Jeho impulsy, Jeho slovy**.

4. démonský princip: Buď neústupný – Prosazuj se – Braň tvrdošíjně své já.

Čtvrtý princip démonů zní:

Buď neústupný, prosazuj se, a braň tvrdošíjně své já.

Démon vysílá do svého teritoria – a ti jeho přijímají a poslouchají:

Prosazuj svá přání a svou vůli s důrazem a tvrdostí, a uvědom si: Co jsi po všechna ta léta studoval a co sis osvojil – to je pravda.

Zůstaň proto vůči lidem ve svém okolí důsledný, neboť ty to víš lépe.

Zastávej své zájmy a bojuj – pokud možno zbraněmi, abys hájil sebe a všechn svůj osobní majetek. Bojuj proti všem svým nepřátelům, a když myslíš, že je tvoje vlast ohrožena, vytáhni i do boje, abys ji bránil. – „**Vlasti**“ **nazývá démon teritorium Temnoty**.

Poznejte: **Kdo delší dobu, eventuelně po mnoho let, propůjčoval a nadále propůjčuje své uši a svá ústa odpůrci, ten se mu upíše a stane se NÁSTROJEM Temnoty.**

Čím častěji člověk je ovládán agresí, vášní a vášnivými přáními, je beze sebe nebo ovládán pýchou, odmítáním svých bližních nebo ovládán svou potřebou se uplatnit a touhou po majetku, tím rychleji bude od nižších k Zemi upoutaných duší obklopen nebo obsazen tzv. parazitní duchové – pozn. zpracovatele).

Takový člověk pak už **není sám sebou**. Není to už potom ani jeho duše, která jím působí; jsou to pak jiné duše, duše připoutané k Zemi (*nízké duše – pozn. zpracovatele*), ve kterých jsou případně účinné démonské povahové rysy. Proniknou člověka a vycházejí a vcházejí v něm, „v jeho domě“ – **jak je jim libo**.

TÍM SE STAL ČLOVĚK HRACÍM MÍČEM NEGATIVNÍCH SIL. Bude ovlivňován svým světem svých pocitů, myšlenek a přání, svou pýchou, svou zlomyslností, a vášní přes závist, nepřátelství a spor, tím co není očištěno se svým bližním, tím bude pak **ovlivňován**. **Tyto komunikace jsou pak dušemi ovlivňovány nebo obsazeny.**

V průběhu událostí pádu se **nízké já jakoby převrátilo a převrací**: Kdo je „bez sebe“, ten už **není „v sobě“**, a kdo je mimo sebe, ten **dává svůj dům, své tělo, k dispozici jiným silám**. Pohánění dychtivostí po moci, ctižádostí, závistí, lačností po majetku a chtěním být a mít, bojují mnozí proto, aby **dobyli uznání, bohatství a moc**. Tak se dostávají mnozí lidé, kteří již nejsou pány sami sebe, i do **čela národa**. Mnozí z nich jsou dokonce toho přesvědčení, že konají dobro i tehdy, když vyzývají k boji proti jiným národům, přepadají sousední národy, vypleňují je, berou lidi do zajetí, ukládají jim tresty nebo dokonce – s válečným pokřikem, že prý to jsou jejich nepřátelé – vraždí.

Lidé jiné kategorie, toužící po moci, přivlastňovali a přivlastňují si **právo násilím obracet ostatní lidi na křesťanskou víru**, nebo jim pomocí **křtu novorozenců nuceně vtisknou pečeť církevní instituce** se vším, co lze pod tím rozumět. Mnozí z těchto zaslepených vůdců, kteří stojí v čele národů nebo náboženských institucí, se nestyděli a nestydí mluvit o míru, aby prosadili své válečné záměry.

Hlasitý křik o míru je nebezpečný, jestliže člověk nemá ve svém nitru a ani ve svém okolí míru, jestliže žije se svými bližními, ba dokonce s celými národy v **nepřátelství**. Neboť potom má něco jiného v úmyslu – neboť **ti, kteří ho ovládají, zamýšlejí pomocí něho něco jiného**.

Démoni vnukávají svým přísluhovačům a obětem další impulsy:

Tvrdošíjně a důsledně musíš prosazovat své záměry a zavázat si své bližní na mnoho let povinnostmi prostřednictvím takzvanými nájemními a pachtovními smlouvami. Jen tímto způsobem si vytvoříš pro sebe a také pro svoji rodinu jistotu.

Poznejte: **Stát démonů bude tak dlouho ovládat své poddané, až tito budou sebezpoznaním podníceni k odporu, nebo až budou přísluhovači a oběti podníceni nemocemi nebo ranami osudu k přemýšlení**.

Když **přísluhovač nebo oběť se stanou neschopnými**, nebo když **zneužitě lidské tělo onemocní**, pak **stát démonů tomuto člověku přestane dodávat energii** (*neplývají energií – pozn. zpracovatele*). Přenechá ho jeho osudu. Přitom se neohlíží na to, že mu jeho přísluhovači a oběti kdysi sloužily.

Existuje velice mnoho nástrojů Temnoty. Skoná-li fyzické tělo jednoho z těchto nástrojů, pak **náleží duše prozatím nejprve státu démonů**. Neboť ten bývalému člověku dopomohl k moci, uznání, slávě, bohatství nebo k úspěchu. Pro duši to znamená, že je v rukou démonů a jejich přísluhovačů.

Jedno z mnoha pravidel státu démonů zní: **Já jsem ti propůjčil energii – nyní mi ji vrať tím, že se za mne zasadíš svým dalším vtělením**. – Světsky zaměřená, na stát démonů vázaná duše, je potom **démony řízena k dalšímu vtělení s určitým satanským úkolem**. Tento úkol má pak člověk na tomto světě provádět od toho věku, ve kterém je schopen rozlišovat mezi dobrem a zlem. Je potom **nástrojem Temnoty a musí sloužit démonům** dvacet, třicet, čtyřicet nebo ještě více pozemských let – když nedokáže důsledně se obrátit a satanský princip „Rozděluj, poutej a ovládej“ s **Mojí silou Krista**, znovu obrátit.

Takoví lidé jsou také v našich vládách a důležitých řídicích institucích – média, průmysl atd. – čtenář by je již měl snadno odhalit a identifikovat, kteří rozdělují (někteří politikové např. Československo, ale i lidi pomocí ekonomických a kariéristických nástrojů), poutají a ovládají

(včetně vynucování pozornosti na TV obrazovkách) – pozn. zpracovatele.

5. démonský princip: Buď nespokojený – Štvi se a popoháněj sám sebe i ostatní k nadměrné aktivitě – Pozoruj špatnosti svých bližních.

Pátý princip démonů zní:

Buď stále nespokojený: Štvi, hoň a pronásleduj své bližní negativními pocity a myšlenkami. Poháněj je neustále k nadměrné aktivitě, aby i oni zůstávali v trvalém napětí, ve zmatku a stresu – a byli rovněž netrpěliví vůči svým bližním.

Démoni vysílají své impulsy do tohoto světa, a jejich podřízení poslouchají:

Popoháněj sám sebe k nadměrné aktivitě, také své podřízené a všechny, jež jsi k sobě připoutal – neboť vyměřen je čas, ve kterém můžeš nabýt to, co považuješ nyní a také pro své stáří za žádoucí. Jestliže jsi pro sebe osobně dostatek získal, pak můžeš ve svém stáří to, co jsi nahromadil, klidně užívat.

Démoni vysílají do tohoto světa – a mnozí poslouchají:

Všímej si špatností svých bližních, neboť všichni myslí jen na jedno: Tě utlačovat, vykořisťovat a eventuelně uloupit ti tvoje těžce vydobyté. Proto si nepřipouštěj „slabost“ dobroty, shovívavosti a trpělivosti. Nebuď tedy žádný slaboch, nýbrž buď mužný, bojuj za své výhody a za uznání své osobnosti.

Démoni vysílají dále: **A když ti zkříží cestu takový upřímně věřící, jenž je spolčen s dobrem, shovívavostí a trpělivostí, pak ho zpracuj svým školeným a vybroušeným rozumem tím, že „sladce“ mluvíš a „kysele“ uvažuješ, chceš ho oklamat, neboť on nezná, neslyší a nevidí tvé myšlenky.**

Poznejte: Takovými a podobnými metodami pracuje můj odpůrce. Ale rámě věčného **Otce** a také moje rámě, rámě **Kristovo**, dosahují **dále**. Sahají až do tohoto světa, aby vyvedly všechny lidi dobré vůle. **Paže démonů však nebes nedosahují – ani do přípravných rovin**, v nichž žijí duchovně vyvinuté duše, aby se připravovaly na nebesa, na věčné bytí. **Paže démonů sáhnou ještě ojedinele do třetí a čtvrté očištné roviny – dále však ne. Čtyři očištné roviny tvoří kolo znovuvtělení.** V jeho paprscích mají démoni své ruce.

Zcela povolna je jim však přístup na duše a lidi zabráněn, protože se **Země očišťuje od negativního, tj. démonského principu**. Důsledkem toho budou pak **stále méně** těžce zatížené duše moci přistupovat ke vtělení. Protože **prasíla silněji vyzařuje** (vstoupili jsme v lednu 1998 do **fotonového pásu** – pozn. zpracovatele), točí se kolo znovuvtělování ještě stále velmi rychle, aby byla dána možnost těžce a velmi těžce zatíženým duším se **jako lidí rychleji očištit** (jinak se jako **pralidé budou očišťovat stovky a tisíce dalších inkarnací** - pozn. zpracovatele). To je opět **projev milosti Věčného** vůči Svým dětem – ať jsou **démoni, přísluhovači** nebo **oběti**.

Tento **intenzivní vliv záření prasíly** a **rychlé otáčení kola znovuvtělování** umožňuje duším a lidem – také démonům – **obrat k Bohu v krátkosti**.

Pro stát démonů to ovšem znamená, že může působit jen **omezeně**, aby mohl řídit své přísluhovače

a oběti. **Rychlým** otáčením kola znovuvtělování **stanou se příčiny v krátkých cyklech účinnými; proto ONEMOCNÍ STÁLE VÍCE LIDÍ** (dnes v roce 2000 je např. v české republice pouze 2 % lidí zcela zdravých, 98 % lidí je méně či více nemocných – viz předchozí sdělení – pozn. zpracovatele). **Nemocí a utrpením stane se leckterý člověk LÉPE CHÁPAJÍCÍM a je podnícen přemýšlet o změně svého myšlení a života.**

Tento **silnější vliv záření centrálního praslunce** umožňuje stále více lidem a duším **obrátit se k duchovnímu, Božskému životu.** Poznávají, že se musí zřít se odpůrce bohulibým životem a naplňování sedmi základních sil Božího zákona, od pořádku až po milosrdenství.

Proto jde **stále více lidí cestou do nitra.** Snaží se mou silou, **Kristovou silou, přepólovat těch sedm zablokovaných základních principů,** aby se tak přiblížili původu, **sedmi základních sil nebes.** Úplně pozvolna zanechávají poutníci na Vnitřní cestě protikladného vysílání – a proto již také nepřijímají to satanské.

Materialistický svět je toho názoru, že se blíží ke svému vrcholu, ke sjednocení národů. Tento rozsáhlý násilný akt Temnoty je však jenom posledním pokusem dostat koráb světa opět na patřičný kurs. Tato akce je vztažena k vnějšku, nespočívá však na vnitřní bázi – na bázi vnitřního míru a pravdivého společenství.

Mezitím však **KAUZÁLNÍ POČÍTAČ vyzařuje data, příčiny, a kolo znovuvtělování vede k inkarnaci ještě mnohé, kteří dojdou sebepoznání a obratu.** Tento silnější vliv záření prásily je **dobrota, mírnost, láska a trpělivost** Věčného ve mně, **Kristu,** aby bylo všem duším a lidem umožněno až do konce obrácení do svobody a krásy **Boží.**

Boží láska, dobrota, shovívavost a trpělivost jsou bezmezné. Všechno čisté se dává darem a sklání se v lásce k tomu dosud nečistému, aby se stalo čistým, nezištným a dobrotivým a opět našlo cestu zpět k původu, k nezištné lásce.

6. démonský princip: Sebeláska obšťastňuje.

Šestý princip démonů zní:

Sebeláska ti přináší pocit spokojenosti a štěstí. Čím více lidí tě osobně milují, tím budeš šťastnější.

Démoni vysílají následující impulsy do tohoto světa:

Sebeláska by měla být tvým nejsilnějším osobním magnetickým přáním. Tím na sebe připoutáváš lidi, které přitahuješ na sebe. Milují tě potom tak, jak ty si přeješ.

V tělesném spojení nalézáš co potřebuješ, lásku. V pohlavním milostném životě dosahuješ vrcholu lásky. Čím více stupňuješ tělesnou lásku, tím šťastnější budeš.

Nevěř emocionálním lidem, kteří mluví o nezištné lásce. Láska, která se nezištně oddává, je klamná. Na ni naletí jen slaboši. Proto nebuď slabocho. Vezmi si lásku; potřebuješ ji pro své pozemské blaho.

Svémi **vstříky do podkomunikací** nepořádku, svévole, intelektu, povyšování se, netrpělivosti, stresu, nepřátelství, nenávisti nebo závisti napínali a **napínají démoni nervový systém člověka**

jako LUK. Při každém selhání člověka zesílí démon strach ze selhání, a při každém vítězství nad některým ze svých bližních posílí pocity velikosti, hrdinství, odvahy a pýchy. Ať slabost člověka nebo zdánlivá síla, ať vítězství, hrdinství nebo nepřátelství, hádka, stres, závist nebo pohrdání – všechno démon využívá, aby nervový systém člověka stále více napínal a člověk se stále častěji uvolňoval v rozkoši.

To vedlo kromě jiného k sobecké tělesné lásce: Muž vezme k ukojení svých choutek ženu a žena vezme k ukojení svých choutek muže. Toto uspokojování chůtí nazývali a nazývají potom láskou. Tato sobecká láska se opět zvrhne v chtění vlastnit, chtění být a chtění mít. Sobecká láska může být za určitých velmi sladká, protože člověk pro sebe dosahuje toho, co slouží jeho sobecké lásce, jeho lásce k jeho já.

Mnoho lidí prahne po **uznání** a také po **podpoře** ve svých **bližních**. Kdo jim v tom vyjde vstříc, ten je jimi tak **milován**, jak je toho jejich **sebeláska schopna: Lichotí člověku** a dělají to, co ten od nich **žádá**. To je **sobecká láska** nebo **sebeúčelná láska**, ne však **láska nezištná, láska Boží**.

Co je to za lásku, jež si hledá jen sobě rovné a odmítá všechny, kteří netáhnou sobecky za stejný provaz sebelásky ?

To nemůže být nikdy **láska Boží**, ani **láska k bližnímu**, nýbrž opět **přepólovaný princip**: Miluješ-li ty mne, pak miluji já tebe. Nemiluješ-li ty mne, pak já tebe nemiluji také, potom jsi pro mě nezajímavý; můžeš jít.

Kdo nepřináší obět' sebelásce svého bližního, ten přijde před tribunál lidského já jako sám od sebe: Pocity, myšlenkami a slovy je tento bližní potom souzen, ponižován a vyloučen. To je sebeláska, egoismus, jenž nezná žádné milosrdenství a dobromyslnost. nezná ani toleranci, porozumění a snášenlivost.

Postupně byla od nepořádku přes svévoli, intelekt, bezcitnost, netrpělivost a sebelásku přepólována i **sedmá základní síla Boží**.

7. démonský princip: Bud' nemilosrdný – Zabíjej a vraždi pro právo – Kdo svou pravdu obhájí, je silnější.

Sedmý princip démonů zní:

Bud' nemilosrdný a neústupný k lidem, zvířatům, rostlinám i nerostům. Bud' a zůstaň zabiják a mstitel. Zabíjej, vraždi pro právo, neboť ty máš mít pravdu. Démoni vysílají a přísluhovači a jejich oběti přijímají:

Spravedlnost je slabost. Spravedlivý je shovívavý, a proto slabší a slaboch. Proto právo nad spravedlnost. Bud' nemilosrdný, bud' neústupný, bud' panovačný – potom budeš ty ten silnější. Proto zabíjej lidi a zvířata pro správnou věc. Zabij člověka ve válce, když tě se zbraní napadne, a obětuj ho dřív, než on obětuje tebe.

Poznejte: Ve skutečnosti je člověk, který tak myslí a jedná, již **dávno obětí**, neboť je nejmilejším dítětem démonů a jejich přísluhovačů.

Takový člověk se také **neštítí obětovat zvířata**, neboť on, nesvobodná obět', si ani **neváží svobody**

všech těch, kteří **mu zkříží cestu**. A tak kříží ostří nejen **jemu podobnými**, nýbrž vztáhne ho i na **nevinná zvířata**. **Zabíjí je a obchoduje se i s jejich mrtvolami, které prodává k požívání nebo si z nich SÁM STROJÍ DOBROU MRŠINOVOU HOSTINU**.

Mnoha různými způsoby vykořisťuje přírodu a zabíjí také ji: **Tak učinil Zemi z velké části neplodnou**. Všechno, co se mu již nezdá potřebné, nechá neuváženě ležet na zemi. Takzvané jedovaté chemikálie a atomový odpad jsou odváděny i do vodních toků; takzvané zplodiny z automobilů a továren znečišťují atmosféru.

Milosrdenství samaritánovo vysvětlili démoni a jejich přísluhovači takto: Mezi nesčetnými klinikami této Země dali zříditi i takové, ve kterých se s lidmi zachází podobně jako se stroji. Tam posílají také své nemocné a – pokud je vtělený démon – také sami sebe. Lékaři se pak starají o to, aby bylo nemocné tělo dáno opět do pořádku. Jakmile je opraveno, bude člověk dále hřešit; neboť na to, že všechny příčiny nemocí se nacházejí v **duši**, se myslí zřídka.

Ve skutečnosti by měla být nemoc pro člověka brzdou: **Má být podnícen k zmoudření a pohnut k obratu ve svém myšlení a konání**.

Mnozí lékaři však mají pro své bližní jenom skalpel, a tak se děje na mnohých operačních stolech něco podobného, jako na jatkách, kde jsou zvířata upravována na potravu, nebo v laboratoři, kde zvířata slouží jako pokusné objekty. Na operačním stole je nemocnému, podle druhu nemoci, vyříznuto to, co se zdá být nemocné nebo zdánlivě vedlo k nemoci. Rozdíl mezi zvířetem na jatkách a člověkem na operačním stole je ten, že člověk je opět zašit a pokud možno udržován při životě a nepožíván jako zvíře.

Avšak nejen zvíře, nýbrž v přeneseném smyslu i člověk je požíván: Požívání člověka pokračuje, podle nemoci, jiným způsobem. Protože **příčina nemoci v duši nebyla odstraněna, stravuje nemoc** člověka dál a nakonec ho **pozře**.

Skonal-li člověk, ta hmotná schránka, pak nepomohli ani operace, ani léky. Protože se lékaři během svého studia neučili, že **příčiny všech nemocí se nacházejí v duši**, nemohli nemocnému skutečně ano operací, ani léky pomoci. Ve skutečnosti byl nemocný obsloužen pouze lékařovými odbornými znalostmi vzdělání, které si osvojil za studia medicíny a eventuálně vylepšili některými praktickými zkušenostmi. Trouchnivější schránka je pohřbena. Po delší době zanikne vše co bylo, v průběhu všedního dne, bývalý člověk je zapomenut.

Pouze Kristus vyvede duši a člověka ze zákona setby a sklizně a ze spárů odpůrců.

Ale kam odešla jeho nesmrtelná duše ? Je na tom místě, kterým byla podle stavu vědomí **přitahována**. **Toto místo si tedy člověk zvolil sám**: Svými pocity, svým myšlením, mluvením a jednáním si předem udal místo určení pro svou duši. Tam žije, a odtud přichází opět do **pozemského šatu**, jestliže v **říši duší** se jako duše **málo očistila**.

Kde bude potom ta inkarnovaná duše, nový člověk ? Eventuelně půjde duše opět do té rodiny, ve které žila dřív jako člověk. Nebo inkarnuje v pozdější době a je pak případně dítětem svých bývalých dětí.

Co nebylo vymazáno, musí být vymazáno.

Co nebylo odstraněno, musí být odstraněno.

Co nebylo poznáno, musí být poznáno.

A co není usmířeno, to musí být vytrpěno.

Kolo znovuvtělování se točí a přivádí duše ke vtělení. Budou jako lidé opět tam, kde ještě musí poznat a očistit své příčiny. Vracejí se tak do těch rodin a k těm lidem, se kterými ještě musí leccos urovnávat. Popřípadě se vracejí opět i do těch zdí, v nichž zavinily něco hrozného. Nebo jdou k těm místům, na kterých kdysi surově zabíjely zvířata. Nebo jdou na ta místa, kde nyní leží země ladem, dříve však byla úrodnou půdou, kterou ve svých předešlých inkarnacích učinily neplodnou. Tam potom hladovějí a strádají a případně žebrají o chleba u těch lidí, kterým kdysi chleba odepřely a půdu vyvlastnily.

Rozličně působí **ZÁKON SETBY A SKLIZNĚ** a na každého přijde to, co sám zasel.

Cesta ke štěstí a vnitřní spokojenosti znamená: POZNEJ SÁM SEBE – A OBRAŤ SE !

Pouze já, **Kristus**, jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřijde k pravdivému **Bohu**, našemu věčnému **Otci** jinak, než skrze mne, **Krista**, Spasitele všech duší a lidí, vládce **Říše Boží** na Zemi. Hodiny démonů, jejich přísluhovačů a obětí jsou **sečteny**. Já, **Kristus**, **ODKRÝVÁM stále více působení státu démonů a jeho přísluhovačů**.

Vyvedu všechny ty, kteří jim padli za obět', a kteří se nechají zachránit, ven ze spárů principu „Rozděluj, poutej a ovládej“.

Učím lidi obrácení a vrácení se do jejich nitra tak, že se opět poznávají coby chrám Boží, v němž přebývá Duch Věčného.

Pak již není potřeba žádných povrchností jako dogmat, ceremonií, rituálů a kultů. Potom již není potřeba ani dómů a chrámů, vyzdobených zlatem a cennostmi.

Kdo má slova slyší a plní je, stane se opět chrámem Jediného, Svatého, a bude opět spočívat v **Bohu**, protože se stal **ZÁKONEM BOŽÍM**.

Kdo plní zákon jediného, princip „**Spoj a bud'**“, ten je opět v **Jednotě** se svým bližním a se světem zvířat, rostlin a nerostů. Všichni, kdo žijí v **Bohu**, si podmaňují Zemi v lásce a budou pozemskou říši vlastnit v lásce, neboť oni jsou ti mírumilovní.

Pak je odpůrce spoután, a kolo znovuvtělování se pro těžce zatížené duše zastaví. Vede potom na Zemi ke vtělení již jen světlé duše. Ony naplní v pozemském šatě jednotu a bratrství. Mezi lidmi pak již nebude společenských rozdílů.

Potom platí na Zemi jediný, **ABSOLUTNÍ PRINCIP NEBE: „Spoj a bud' – neboť ty jsi bytí, zákon nezištné lásky.“**

Já, **Kristus**, jsem potom vůdce lidí a jejich bratr a vládce **Říše Boží** na Zemi – a nastane mír.

V **místech očisty** ale probíhá **vše** – jako kdysi na Zemi – dále; avšak démoni nemohou již mít žádný vliv na duše, protože Země, jejich teritorium, se jim vymkla z rukou, a oni nemohou tam prozatím odesílat žádné nástroje.

Tím **jsou jim odebrány až do konce Říše míru také jejich zdroje energie a jejich nástroje**,

neboť tak dlouho nebudou již lidé, z nichž mohou odnímat energii, nebo kteří se od nich nechají zneužívat jako nástroje, až **skončí Říše míru, Říše Boží** na Zemi.

Pomocí **dobrot, lásky a milosrdenství Božího** jsou duše v místech očisty – podobně jako kdysi lidé dobré vůle – **vedeny sebepoznáním, tříbením a čištěním duše k poznání Boha a k synovství v Bohu.**

Vycházejíc od Země, pád skončí – i když po **Říši míru Ježíše Krista**, která je také nazývána **Tisíciletou Říší Boží**, satanství ještě jednou krátce vzplane.

Po návratu všech duší do **Říše Boží** bude potom opět všechno sjednoceno v **Bohu** – který byl a jest a věčně bude, spravedlivý Vše-Jediný, **Bůh, Otec** všech Svých dětí.

Alfa i Omega ve mně, v Kristu.

Alfa a Bytí ne věky v Bohu

A ve mně, v Kristu,

Spoluvládci nebes,

na věky věků.“

895. Vedoucí myšlenka pro každý den od bratra Emanuela. (Přijala Gabriela). 1993.

Pozor, zastavte se ! Nikoliv lidské, ale Božské !

„Bděte a modlete se, neboť Temnota hledá oporu ve Světle, aby svedla ty, kteří spějí ke Světlu.

Proto číhá satanský princip vedle principu Božského; démoni chtějí lidi spějící ke Světlu opět **odlákat výpověďmi**, které jsou Božskému principu **podobné** !

Kdo je bdělý, ten pozná plížící se jed Temnoty. Kdo spí a je zpitý světem, ten užívá jedu v příslušných dávkách.

Proto **BDĚTE**, a nechte vaše pocity, myšlení, řeč a konání stát se **nezištnou modlitbou** – tím, že **rozpoznáte své lidské vlastnosti, litujete, prosíte za odpuštění, odpouštíte**, to poznané i to litované předáte **Kristu** a již nečiníte. Potom jste modlící se, bdělí v Kristu.

Bratr **Emanuel**, zákonný anděl **Božské moudrosti**.“

**Několik příkladů pro přepólování Božského principu na satansko –
démonský princip.**

Sestaveno Kristovými přáteli v Universálním životě.

BOŽSKÉ :

SATANSKÉ :

pořádek

nepořádek, zmatek

Božská vůle	svévole
svobodná vůle	spoutaná vůle
moudrost	vědění; intelekt, rozumové myšlení
vážnost	nedbalost, vlažnost
opravdovost	tvrdost
trpělivost	netrpělivost
shovívavost, dobrota	krutost
Božská láska	sebeláska
nezištná, láska	neosobní sobecká láska, vztažená na osobu; pohlavní láska
milosrdenství	nemilosrdnost; neústupnost; lhostejnost, dbalost na to Já, Můj, a Mně
bratrství	vrchnosti; mocenské struktury
Božské dědictví	lidské dědictví
Božské Já jsem	lidské „já jsem“
Božské Bytí	lidské chtít být
Božské Vlastní Já	to nízké „sám“, to lidské já
disciplína	nedisciplinovanost; fanatismus
čestnost	nečestnost
jednota	rozdělení; nejednotnost; rozdvojení; Moje - Tvoje
věčnost	čas
svoboda	nesvoboda, spoutanost
mír	nepokoj; válka

společné blaho	vlastní blaho
spravedlnost	právo; chtít mít pravdu
štěstí	neštěstí
harmonie	disharmonie, zdánlivá harmonie
ryzost	nevytříbenost
otevřenost	uzavřenost, klamání
čistota	nečistota
klid	neklid
čistotnost	nečistotnost
nezištnost	sobectví, egoismus
ticho	hektik; hlasitá vřava; hlučné chování
věrnost	nevěra, nevěrnost
neosobní	osobní; vztahování na mne, na osobu
spojení	pouto; být vázán na lidi a věci
důvěra	nedůvěra
pravda	nepravda

www.universe-people.cz